

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/301/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010057
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3514010057.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému F. W., nar. XX.XX.XXXX v F., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/23/2014 zo dňa 18. januára 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom dňa 05.02.2014 obžalobu pod sp.zn. Pv 903/13/3304 na Ľubomíra W., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v čase od 14.04 hod. do 14.07 hod. dňa 22.10.2013 vo vestibule železničnej stanice v Novom Meste nad Váhom po predchádzajúcom vzájomnom rozhovore, v ktorom obvinený F. W. vyčítal poškodenému A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. G. nad H., D. XXXX/X ako sa správa k svojej matke G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. G. nad H., D. XXXX/X, pristúpil k poškodenému A. D., sediacemu na lavičke a tohto udrel päšťou do ľavej časti tváre v oblasti oka, následne si k poškodenému D. prisadol na lavičku, kde poškodenému povedal, aby „vypadol zo stanice“, lebo že ak ho ešte raz stretne, tak dostane bitku znovu, pričom následne poškodeného vyzval slovami „daj sem telefón, lebo uvidíš“ a súčasne poškodenému D. hrozil zovretou päšťou, aby mu odovzdal mobilný telefón, ktorý mal pri sebe, keď poškodený nereagoval okamžite, výzvu zopakoval slovami „daj sem telefón“, pričom prstami poškodenému naznačoval, aby mu podal predmetný mobilný telefón, a poškodený z obavy, že obvinený bude pokračovať vo fyzickom útoku na neho, teda pod hrozbou bezprostredného násillia, odovzdal F. W. predmetný mobilný telefón zn. E. I. S GT-B čiernej farby, rok výroby 2010, B XXXXXX/XX/XXXXXX/X, spolu s koženým puzdrom na mobilný telefón a s pamäťovou kartou 4GB, po ktorom skutku následne F. W. v čase o 14.09 hod. dňa 22.10.2013 z miesta odišiel v smere na autobusovú stanicu, čím svojím konaním spôsobil A. D. škodu vo výške najmenej 317,- Eur podľa vyjadrenia poškodeného a zranenie tváre v oblasti ľavého oka s doposiaľ nezistenou dobou liečenia.

Predmetná trestná vec je vedená na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 2T/23/2014.

V súvislosti s podozrením zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti bol obvinený F. W. ešte v prípravnom konaní uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 0Tp/51/2013 zo dňa 25.10.2013 vzatý sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzba začala plynúť dňa 22.10.2013 o 23:00 hod. Z väzby bol obvinený po podaní obžaloby uznesením samosudcu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/23/2014 zo dňa 06.02.2014 prepustený z dôvodu nariadeného výkonu trestu vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredného stupňa stráženia v inej trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/164/2013.

Následne okresný súd na podklade podanej obžaloby vo veci vytýčil viaceré termíny hlavného pojednávania, naposledy dňa 15.12.2016, pričom hlavné pojednávania boli odročované z dôvodu nemožnosti zabezpečiť k výsluchu svedka a poškodeného A. D., a to ani s využitím inštitútu podľa ustanovenia § 88 Tr.por., ktorého výsluch navrhol prokurátor v obžalobe a trval na ňom i obžalovaný.

Dňa 04.01.2017 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom samosudcovi návrh na vzatie obvineného F. W. do opätovnej väzby podľa § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku. V odôvodnení návrhu uviedol, že obvinený má byť dňa 11.01.2017 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pre ktorý bol prepustený z väzby. Dôvody väzby v zmysle § 71 ods.1 písm. a), písm. c) Tr.por. u obvineného prokurátor odôvodnil tým, že obvinený nemá evidovaný trvalý pobyt na konkrétnej adrese, prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení a tiež trestnou minulosťou obvineného, ktorý bol už viackrát súdne trestaný, dopustil sa niekoľkých násilných a majetkových trestných činov a v súčasnosti je proti nemu vedené ďalšie trestné stíhanie pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods.1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. a pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods.1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., kde už bolo rozhodnuté rozsudkom o uložení trestu, pričom rozsudok nie je právoplatný z dôvodu podaného odvolania prokurátorom proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V aktuálne prejednávanej veci obžalovanému tiež hrozí uloženie trestu odňatia slobody v zmysle zásady uvedenej v § 47 ods. 2 Tr.zák., teda uloženie vysokého trestu. Zo spojenia týchto skutočností a faktu, že obžalovaný bol z väzby prepustený preto, že nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody podľa názoru prokuratúry existuje dôvodná obava, že obžalovaný ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, nemá stále bydlisko, hrozí mu vysoký trest a bude pokračovať v majetkovej a násilnej trestnej činnosti tak, ako to v minulosti preukázal svojím konaním.

Dňa 18.01.2017 o 10.00 hod. bol obvinený F. W. predvedený pred samosudcu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a pred rozhodnutím o návrhu prokurátora opätovne vypočutý. Vo svojom výsluchu uviedol, že po tom, čo bol dňa 11.01.2017 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, býva u svojej matky na adrese W. XX, U. G. nad H., má záujem nájsť si prácu a zaevidoval sa na úrade práce sociálnych vecí a rodiny. Predložil písomný sľub, že povedie riadny život, nebude sa dopúšťať trestnej činnosti, bude sa dostavovať na súd.

Po vypočutí obvineného, prítomný prokurátor navrhol, aby samosudca vzal obvineného opätovne do väzby podľa § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku s poukazom na písomný návrh.

Obhajca navrhol prijať písomný sľub obvineného a väzbu nahradiť i dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obvinený súhlasil s návrhom svojho obhajcu.

Následne samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom napadnutým uznesením, sp.zn. 2T/23/2014 zo dňa 18.1.2017 rozhodol tak, že obvineného F. W. nevzal do väzby s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nahradil u neho dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku dohľadom probačného a mediačného úradníka a podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr.por. písomným sľubom obvineného a súčasne mu podľa § 82 ods. 1 písm. písm. a), písm. b), písm. c), písm. f) Tr.por. uložil povinnosti a obmedzenia spočívajúce v zákaze vycestovať do zahraničia, v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných omamných a psychotropných látok, v zákaze návštev miest, na ktorých sa zdržiavajú osoby požívajúce alkoholické nápoje a iné omamné a psychotropné látky a povinnosť dostaviť sa každý druhý týždeň pred probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku v spojení s § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku je možné u obvineného nahradiť alternatívnymi inštitútmi, ktoré do sféry osobnej slobody obvineného nebudú zasahovať tak invázivne ako väzba, s týmto nemožno súhlasiť. Podľa názoru prokurátora je predmetné rozhodnutie súdu nesprávne. Z obsahu trestného spisu vyplýva,

že F. W. sa mal prejednávaného činu dopustiť po tom, čo bol v roku 2013 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom v čase spáchania činu, ako aj teraz je nezamestnaný a nemá žiadny príjem a nemá evidovaný trvalý pobyt na konkrétnej adrese. Pritom tiež poukázal na trestnú minulosť obvineného, ktorý bol viackrát súdne trestaný, v poslednej dobe (v roku 2011) dvakrát pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/90/2011 zo dňa 17.08.2011 a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 0T/8/2011 zo dňa 28.10.2011. V súčasnosti je tiež na podklade ďalšej obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, č. Pv 343/11 zo dňa 27.01.2012 vedené proti obvinenému trestné stíhanie pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. f, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a pre pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pričom vo veci mu bol vyhlásený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudok, sp.zn. 1T/14/2012 zo dňa 08.12.2012, ktorým bol F. W. uznaný vinným z uvedených trestných činov a rozsudok nie je právoplatný, pretože prokurátor podal proti výroku o treste odvolanie v neprospech obvineného z dôvodu neuloženia trestu v zmysle zásady podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona. Taktiež bolo zistené, že F. W. bol v minulosti opakovane odsúdený pre priestupky, a to priestupky proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupky proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ako aj priestupky v zmysle § 108 ods. 1 písm. e) a písm. f) zákona SNR č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V prejednávanej veci obvinenému tiež hrozí uloženia trestu odňatia slobody v zmysle zásady podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona. Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obvinený sa v minulosti preukázateľne dopustil niekoľkých násilných a majetkových trestných činov, v súčasnosti je proti nemu vedené trestné stíhanie pre druhovo obdobné činy, nemá žiadne zdroje obživy, nepracuje, nemá trvalé bydlisko a hrozí mu nepodmienený trest odňatia slobody v zmysle zásady podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona. Zo spojenia týchto skutočností a faktu, že obžalovaný bol z väzby prepustený preto, že nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody podľa názoru prokuratúry existuje dôvodná obava, že obžalovaný ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, nemá stále bydlisko, hrozí mu vysoký trest a bude pokračovať v majetkovej a násilnej trestnej činnosti tak, ako to v minulosti preukázal svojím konaním. Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil rozhodnutie okresného súdu o nevzatí obžalovaného do väzby a rozhodol sám vo veci tak, že obžalovaný sa berie do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku k § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku.

Krajský súd v Trenčíne na verejnom zasadnutí konanom o sťažnosti prokurátora, rozhodoval za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obvineného, ako aj jeho obhajcu, ktorý sa ospravedlnil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí s poukazom na písomné dôvody sťažnosti okresného prokurátora, navrhla zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu s tým, aby krajský súd sám rozhodol tak, že obvineného vezme do väzby podľa § 71 ods. 3 písm. d) Tr.por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. s tým, že neprijme sľub obvineného a väzbu nenahradí dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal ako nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a sťažnosť prokurátora posúdil ako nedôvodnú.

V prvom rade krajský súd uvádza, že samosudca postupoval pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi rozhodovanie o väzbe pred súdom a v tomto smere nezistil žiadne pochybenie. Vo veci bolo riadne začaté trestné stíhanie a obvinenému bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba, pričom pri rozhodovaní o väzbe bol obvinený vypočutý za prítomnosti svojho obhajcu a mohol sa vyjadriť k návrhu prokurátora. Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok väzby, krajský súd konštatoval, že doteraz zistené skutočnosti a zadovážené dôkazy nasvedčujú podozreniu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, vznesené obvinenie a podaná obžaloba, bol spáchaný, vykazuje znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, pričom podozrenie, že skutok spáchal obvinený, je naďalej dôvodné. Tomuto záveru v súčasnom štádiu konania nasvedčuje predovšetkým výpoveď poškodeného A., nepriamo výpoveďami G. D., G. O., G. F., znaleckým posudkom, záznamom kamerového systému a ďalšími listinnými dôkazmi založenými v

trestnom spise. Vzhľadom na uvedené, doposiaľ zabezpečené dôkazy i krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je u obvineného splnená materiálna podmienka väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 Tr. por., a to dôvodnosť trestného stíhania.

Pokiaľ ide o samotné dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. uvedené v návrhu prokurátora na vzatie do opätovnej väzby obvineného, krajský súd súhlasne s názorom samosudcu dospel k záveru, že tieto u obvineného v súčasnosti sú prítomné, no pokiaľ ide o tzv. útekovú väzbu, táto je výrazným spôsobom oslabená. Obvinenému síce stále hrozí vysoký trest, no ako bolo zistené, v súčasnosti po prepustení z výkonu iného trestu odňatia slobody, býva u svojej matky, teda stále bydlisko má, čo výrazným spôsobom oslabuje dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., nakoľko len samotná hrozba vysokého trestu bez ďalšieho nemôže automaticky zakladať nutnosť držania, resp. vzatia obvineného do väzby. Pokiaľ ide o tzv. preventívnu väzbu u obvineného, je nutné skonštatovať, že vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť a odsúdenia pre úmyselné trestné činy i násilného charakteru tak, ako na to poukázal prokurátor, je nepochybne prítomný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda obava, že by pokračoval v páchaní trestnej činnosti.

Na druhej strane, za daného stavu potom bolo nielen povinnosťou samosudcu, ale i krajského súdu zistiť, či u obvineného účel väzby nemožno dosiahnuť inak i keď sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. V súvislosti s tým, krajský súd poukazuje okolnosti prejednávanej veci, majúce nepochybne v tomto smere význam, kedy nemožno prehliadnuť najmä dĺžku trestného konania v prejednávanej veci. Po podaní obžaloby bol obvinený prepustený z väzby z dôvodu nástupu výkonu trestu v inej veci, pričom vo veci doteraz, a to za dobu viac ako dva roky (počas ktorej doby bol obvinený vo výkone trestu) súd prvého stupňa nerozhodol o podanej obžalobe s odôvodnením, že sa doposiaľ nepodarilo zabezpečiť dôležitého svedka k výsluchu pred súdom, a to ani s využitím inštitútu § 88 ods. 1 Tr. por., nakoľko je jeho pobyt neznámy. Krajský súd, oboznámiac sa s obsahom trestného spisu, zistil, že okresný súd síce využil všetky zákonné možnosti na zabezpečenie svedka a poškodeného A. k výsluchu na hlavnom pojednávaní (predvolanie, predvedenie a dokonca nariadil obmedzenie osobnej slobody svedka podľa § 88 ods. 1 Tr. por.) je však nutné poukázať na skutočnosť, že nepostupoval dôsledne v snahe rozhodnúť vo veci v primeranej lehote o podanej obžalobe s poukazom na časové odstupy medzi jednotlivými úkonmi termínov hlavného pojednávania, resp. úkonov na zabezpečenie svedka. Na poslednom hlavnom pojednávaní dňa 15.12.2016 okresný súd opätovne toto odročil pre neprítomnosť svedka D. pričom už zo skorších správ polície (už v roku 2015) vyplynulo, že ho nemožno predviesť, nakoľko nie je známe, kde sa zdržiava. Krajský súd v tomto smere uvádza, že vzhľadom na takúto dlhodobú nemožnosť zabezpečiť svedka na hlavné pojednávanie, ktorý sa stal nedosiahnuteľný pre jeho dlhodobý pobyt na neznámom mieste, mal okresný súd zvážiť postup podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. Odhliadnuc od uvedeného podstatné je konštatovanie, že doposiaľ za viac ako dva roky nebolo rozhodnuté o podanej obžalobe a takáto dĺžka konania, ktorú obvinený nezavinil, má nepochybne vplyv na posudzovanie nutnosti ďalšieho obmedzovania jeho osobnej slobody väzbou, keďže väzba má byť dočasným zabezpečovacím inštitútom. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o trvaní dôvodov väzby je správne, no v danom prípade účel väzby u obžalovaného bude zabezpečený aj náhradnými inštitútmi podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. za prijatia sľubu a nariadenia dohľadu probačného a mediáčného úradníka tak, ako žiadal obžalovaný. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Súčasne upozorňuje obvineného, že v prípade porušenia sľubu alebo zistenia, že probačný dohľad neplní svoj účel, môže byť vzatý do väzby, prípadne vydaný príkaz na zatknutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.